I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn

# Högsta Rådet – Ahmadiyas "riksdag"

Ahmadiyaförsamlingens (Ahmadiya Djama'at) Högsta Råd (internationella Madjlis-i-Shura) är en rådgivande internationell institution som grundades 1922 av den andre kalifen, Hadrat Khalifatul-Mashih II. Rådet sammankallas vanligen en gång årligen för att lägga fram förslag till kalifen i de frågor av internationell betydelse, som i förväg anmälts av de nationella församlingarna i olika länder. Rådet diskuterar även hela Ahmadiya Djama-ats budget.

Det Högsta Rådet består av valda representanter från de olika länderna, samtliga amirer, representanter för olika institutioner som Sadr Amdjuman, Ahmadiya, Tahrik-i-Djadid, Waqf-i-Dj, Ansarullah, Khuddam och Ladjma, samt av kalifen inbjudna experter. Kalifen presiderar själv över Rådet och assisteras av en till detta hedersuppdrag inbjuden medhjälpare.

Efter öppningstalet bildas kommitteer som bearbetar dagordningens olika punkter mer i detalj och sammanställer rapporter som sedan läggs fram för Högsta Rådet för debatt och rekommendation.

Debatterna i Högsta Rådet förs på en mycket hög nivå, och deltagarna bidrar med visdom och kunskap och år av erfarenhet från livets alla skiften. Efter att ha hört Högsta Rådets rekommendation eller de förslag som ges av delegaterna, meddelar kalifen sina synpunkter. Någon gång önskar han tänka igenom det hela ytterligare och skjuter upp beslutet till ett senare tillfälle. Vanligen godkänner kalifen rådets majoritetsrekommendation. Om kalifen någon gång anser att en rekommendation går stick i stäv med någon grundläggande religiös princip, som kalifen ser som sin plikt att upprätthålla, godkänner han inte rekommendationen. I sådana fall förklarar han och belyser hela frågan i detalj. Någon gång godkänner kalifen en modifierad form av den ursprungliga rekommendationen. Kalifens beslut är slutgiltligt.

Debatten i Högsta Rådet går till så här:

a) Den delegat som önskar tala i den fråga på dagordningen som är uppe till debatt, räcker upp handen när kalifen ger sin tillåtelse, och uppger sitt namn och vilket land han representerar. Namnen antecknas på en lista. När hans tur sedan kommer, går han fram till mikrofonen, upprepar namn och lokal församling, och framför sedan sitt inlägg, och håller sig därvidlag strikt till ämnet ifråga. Åsikter som presenteras skall vara av internationell betydelse och de råd som ges skall vara utförbara i praktiken.

b) Kvinnor deltar också som delegater, och sitter bekvämt avskilda från männen.

c) När Högsta Rådet sammanträder, får ingen delegat avlägsna sig utan att först räcka upp handen och begära tillstånd.

d) Ett antal observatörer är närvarande under Högsta Rådets debatter som åhörare. Dessa äger inte tillstånd att yttra sig.

(Sekreteraren för internationella Madjlis-i-Shura.)

Övers: Q.S.